

אור הנר

עזר: נדיה אטון

דבר העזר

"אל תפן אל מנחתם"

להיענות בתפילת זו, קל וחומר אדם מן השורה ששופך את נפשו לפני בורא עולם בתפילת המנחה שבזכות תתקבל תפילתו.

סיפר רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א: לפני כשבעים שנה נולד בן בבית החולים בירושלים, לגאון רבי נחמיה בקר זצ"ל. מיד לאחר לידת הבן הייתה היולדת בסכנת נפשות, עד שאמרו הרופאים ובראשם הרופא המפורסם ד"ר שיקלוש שמטעם 'פיקוח נפש' חייבים לנתח אותה ולהציל את חייה - אבל הם מודיעים בזאת שהילד הנולד ישאר 'בן יחיד', כי לא תוכל האשה ללדת עוד ילדים. מיד שילם רבי נחמיה לרופאים את דמי הניתוח והחלו להתכונן לקראת הניתוח, אך ברגע האחרון החליט רבי נחמיה ליסוע לבני ברק לשאול את דעת קדשו של החזון איש האם לעשות הניתוח או לא (באותם הימים לא היו הכבישים מצויים כמו היום, והדרך מירושלים לבני ברק ארכה כמה שעות בטלולי דרכים קשות).

בבואו לשם עמד החזון איש ב'נטילת ידיים' לפני תפילת המנחה. אמר לו רבי נחמיה: "באתי לכאן בשאלת 'פיקוח נפש'. אמר לו החזון איש: שאל נא את שאלתך. גולל רבי נחמיה באזני החזון איש את המצב בו שרויים הוא ואשתו, ושאלתו בפיו: "האם לערוך את הניתוח?". ענה לו החזון איש: "וכי מה שאלה יש כאן - הרי פיקוח נפש יש בדבר, עליכם לקיים את ציווי הרופאים ולנתחה". לאחר מכן שאלו החזון איש: "האם כבר התפללת מנחה?" וענה בשלילה. אמר לו החזון איש: "בוא תתפלל איתנו...". לאחר תפילת המנחה - כשרצה רבי נחמיה למהר לחזור לירושלים, קרא לו החזון איש וביקש ממנו: "חזור על שאלתך". חזר רבי נחמיה על שאלתו: "האם לערוך את הניתוח, או לא?" ענה לו החזון איש: "סע לביתך לשלום, ואל תעשו את הניתוח". התפלא ר' נחמיה, והרי הרב אמר לי שפיקוח נפש דוחה כל התורה כולה, וחייב לשמוע בקול הרופאים. ענה לו החזון איש: "כאן לפני תפילת מנחה כאן לאחר תפילת מנחה...".

כשחזר רבי נחמיה ל'בית החולים' ואמר לרופאים את תשובת החזון איש התעצבנו עליו הרופאים מאוד, וצעקו עליו, מדובר פה בסכנת נפשות, ואיך אפשר להסכים שלא לנתחה. אך הוא ענה להם - הרב אמר שלא לנתח... לאחר כמה ימים נתגלה גודל הנס ורוחב דעת תורתו של החזון איש, כי מצאו בגופה 'זיהום' גדול מאוד, ואם חלילה היה עורכים את הניתוח היא היתה מתה, מכיוון שזיהום אחרי ניתוח גורם לסכנת מוות. ואכן האשה האריכה ימים ושנים רבות וארוכות, ואף ילדה לאחר מכן עוד תשעה בנים ובנות בבריאות שלימה. הרי לנו כמה גדול ומרומם כוחה של התפילה.

"אתה רואה אותנו", אומרים ילדיהם של בני הזוג בקר לרב בידרמן שמספר את הסיפור, "אנחנו תשעה ילדים שנולדנו אחרי אותו הסיפור. כולנו נולדנו בזכות תפילת מנחה אחת! יהי רצון שנלמד את המסר הגדול ונזכה להתחזק בתפילת המנחה ותקובל תפילתנו ברצון מן השמים, אמן שבת שלום ומבורך.

בפרשתנו התורה מתארת את המחלוקת הגדולה שאירעה בין קורח וכל עדתו למשה רבנו, עד כדי כך, שמשה רבנו ביקש מהקב"ה "אל תפן אל מנחתם".

וביאר הרמב"ן ועוד ראשונים: ש'מנחתם' הכוונה 'תפילתם', כלומר, שמשה ביקש מלפני הקב"ה שלא יקבל את תפילתם של קורח ועדתו החפצים לשמש ככהנים גדולים.

ונשאלת השאלה: אם פירוש המילה "מנחתם" הוא "תפילתם" מדוע התורה נקטה דווקא במילה "מנחתם", היה יותר נכון לכתוב את המילה "תפילתם"?

וביאר הרב הגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (תפארת יהונתן ד"ה "ויחזר"): התורה נקטה דווקא במילה "מנחתם" כי משה רבנו פחד דווקא מתפילת המנחה, הרמוזה במילה "מנחתם", מכיוון שתפילת מנחה מעלתה גדולה יותר מכל התפילות, ובתפילת המנחה ישנה מעלה שאפילו הרשעים שמתפללים תפילת מנחה תתקבל תפילתם, לכן פחד משה רבנו שתתקבל תפילתם של קורח וכל עדתו, מכיוון שהם התפללו תפילת מנחה.

ויש לשאול מדוע בתפילת המנחה יש כוח לרשעים שתתקבל תפילתם, ובשאר התפילות אין כוח לרשעים שתתקבל תפילתם?

להבנת הדברים נקדים את הגמרא במסכת שבת (פ"ט:): שאומרת: "לעתיד לבוא יאמר לו הקדוש ברוך הוא לאברהם: בניך חטאו לי. אמר אברהם: רבוננו של עולם - שיענשו. אמר הקב"ה: אומר לו ליעקב שהיה לו צער גידול בנים, אולי יבקש רחמים עליהם. אמר הקב"ה ליעקב: בניך חטאו. אמר יעקב: רבוננו של עולם, שיענשו. אמר הקב"ה: לימוד הזכות על ישראל לא יבוא מאברהם או מיעקב. אמר הקב"ה

ליצחק: בניך חטאו לי. אמר יצחק: רבוננו של עולם, וכי הם בני ולא בניך? בשעה שהקדימו לפניך נעשה לנשמע, קראת להם "בני בכורי ישראל" (שמות ד, כב), עכשיו אתה אומר עליהם בני ולא בניך? ועוד אמר יצחק להקב"ה, כמה בעצם עם ישראל חטאו? כמה שנותיו של אדם - 70 שנה (פלוס מיוס). הסר 20 שנה ראשונות שאינן מעניש עליהם (עד גיל עשרים אדם לא חייב בעונש בשמים על מעשיו) - נותרו 50 שנה. הסר 25 שנה של הלילות - נותרו 25 שנה. הסר 12.5 שנה של תפילה, אכילה והליכה לבית הכיסא - נותרו 12.5 שנה. אם אתה יכול לסלוח על עוונותיהם בשנים אלו מוטב, ואם לא חצי עליי (6.25) וחצי עליך (6.25). ואם תרצה שכל ה- 12.5 שנה יהיו עליי - הרי שהקרבת את עצמי לפניך, וראוי שבזכות זאת תמחל להם" (ביאור הגמרא שבת פט עמוד ב').

לפי ביאור דברי הגמרא המובאים לעיל אפשר להבין מדוע דווקא בתפילת המנחה הרשעים נענים מה שאין כן בשאר התפילות, משום שיצחק אבינו שתיקן את תפילת המנחה ידע למצוא סגוריה על הרשעים.

למדים אנו כמה כוח יש לתפילת המנחה שאפילו אדם רשע יכול

פרשת קזרה

דבר תורה לסעודה שניה

אור החיים הקדוש

"וידבר ה' אל משה לאמר. העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים וכו' וידבר אל העדה סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה"

האור החיים הקדוש שואל מדוע שינה משה רבנו בלשונו שכינה אותם "האנשים הרשעים" ולא כמו שנצטווה מפי ה' - "למשכן קרח דתן ואבירים".

תירץ האור החיים הקדוש: משה רבנו ניסה לזכות את כל אותם אנשים שהרמה הרוחנית שלהם הייתה נמוכה, ורצה לזכות אותם מהדין של הקב"ה. ונתחכם להם משה רבנו כשאמר להם שקורח ועדתו "אנשים רשעים" כדי שיתרחקו מהם ולא ילמדו ויעשו כמעשיהם. ובשכר זה שיאמינו שקורח ועדתו רשעים, זה יוכיח את אמונתם בה' ובמשה, יחוננם ה' וינצלו בזכות זו.

דבר תורה לסעודה ראשונה

"ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי"

השם "קרח" מוזכר בפרשה זו אחת עשרה פעמים, ותמיד בכתיב חסר (חסר ו') שם זה נדרש ע"י חכמי ישראל בדרך של נוטריקון, קנאה רוממות, חמדה. שכן קורח הרשע לקה בכל שלוש המידות הרעות האלו:

(א) קנאה - קינא בגדולתם ובמעמדם הרם של משה ואהרן.

(ב) רוממות - רדף אחרי עטרת המנהיגות בעם, למען הכבוד והרוממות.

(ג) חמדה - חמד והתאוה לאיצטלה שאינו ראוי לה. וכבר אמרו חכמינו ז"ל על שלוש מידות אלו, "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם" (אבות ד', כ"א).

דבר תורה לסעודה רביעית

הלכות תפילה

זמן תפילה

זמן תפלת שחרית נמשך לכתחלה עד סוף ארבע שעות מהיום, בשעות זמניות.

וישנה מחלוקת בפוסקים ממתי מונים את זמן התפילה:

יש אומרים שמונים השעות זמניות מזריחת השמש ועד שקיעתה, וזמן תפלה הוא ד' שעות זמניות מהזריחה, וזהו זמן קריאת שמע לפי הגר"א המובא בלוחות הזמנים.

יש אומרים שמונים שעות אלה מעמוד השחר, וזהו זמן קריאת שמע לפי המגן אברהם המובא בלוחות הזמנים.

ולהלכה: בדברים דרבנן כמו ברכות קריאת שמע וזמן תפילה, אפשר לסמוך למנות השעות מהזריחה, (כדעת הגר"א).

אך לענין קריאת שמע שהיא דאורייתא, לכתחילה יש להחמיר לקרוא קודם שיעבור ג' שעות מעמוד השחר (כדעת המגן אברהם).

אך גם בזה בשעת הדחק אפשר לסמוך על הסוברים למנות השעות מהזריחה. (ילקוט יוסף תפילה)

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי

"ויקח קרח"

אמרו רבותינו זיכרונם לברכה: קורח לקח מקח רע לעצמו.

שואל הבן איש חי: איזה סחורה קנה קרח, שקרו לו על שם שקנה מקח רע? ותירץ הבן איש חי על פי מה שכתבו המפרשים ז"ל בפסוק "ובני קרח לא מתו". פירוש: אפילו שנאבד קרח מן העולם בכל זאת בניו שהם תלמידיו שנקראים בני ההולכים בעקבותיו ואורחותיו בענין המחלוקת - "לא מתו" פירוש: לא הפסיקו שבכל דור ימצא בעלי מחלוקת ובניו נכללים במחלוקת זו - כי הוא כרה בור זה של המחלוקת ובוזה פרשו מה שכתב רש"י ז"ל פרשה זו יפה נדרשת כלומר כל פרשה של ספור עניינים שעברו היא נדרשת על העבר בלבד ומה דהוה הוה אך פרשה זו של קרח הנדרש בענין גנות המחלוקת וקלקולו, יפה נדרשת ומועילה הדרשה מכאן ולהבא, שהרי בני קרח לא מתו והינם בכל דור ודור. ולפי זה מובן מדוע קרובים זנה לקוח: לעניינו של קרח בשם מקח רע כי סחורה גדולה נסתחר בעון המחלוקת הזה שעשה שגרם להוליד מסחורתו זו רעה בכל דור ודור.

למנוח שלום ברחמי ר"ה

מדי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן דבקה
חנה בת חפסה
תנצבה

למנוח שלום ברחמי ר"ה

שרה בת לאורה
ינית בת רחל
שמעון בן מרסל
תנצבה

למנוח שלום ברחמי ר"ה

לאה בת
סוליקה דביבו
ז"ל (הי"ד)
תנצבה

"כל השונה הלכות בנל יום..."

**שו"ת עם
הרה"ג אורי זוקרמן**

פתיחת חבילת טישו בשבת

שאלה: האם מותר לקרוע עטיפות שעוטפים בהם מוצרים שאינם מוצרי מזון, כגון חבילת טישו, או קופסאות של שקיות אוכל שעוטפים בניילון וכיו"ב, האם מותר לפתוח על דעת להשתמש.

תשובה: מותר לקרוע שקיות שעוטפים מוצרים שאינם מוצרי מזון, כגון חבילת טישו, או קופסאות של שקיות אוכל שעוטפים בניילון וכיו"ב, בתנאי שצריך את המוצר בשבת, ואינו צריך לעטיפה וקורע בדרך קלקול. כמו כן מותר לקרוע את ניילון או קופסת קרטון שעוטפים את נייר הטישו, אמנם לכתחילה לא יקרע במקום המסומן לפתיחה, וכן לא יקרע באופן שחותר כעין פס דק, לפי שנראה שעושה בזה פתח יפה שיצאו ניירות הטישו אחד אחד, אמנם במקום שהסימון מסייע לפתוח את הקופסא ולרוקן את התכולה, כמו בקופסת קרטון של שקיות אוכל מותר לחתוך אף במקום הסימון, ומהיות טוב לקרוע את העטיפה מערב שבת.

הוספת תבלינים על תבשיל בשבת

שאלה: האם מותר להוסיף תבלינים בשבת לתבשיל על מנת להשביח את המאכל?

תשובה: מרן הרב עובדיה זיע"א בחזון עובדיה (ח"ד עמודים של- שלד ע"ש באורך) העלה להתיר ליתן תבלין לתבשיל בכלי שני, שכלי שני אינו מבשל, כלומר דוקא לכלי שהעביר אליו את התבשיל שהיה מונח על האש, כגון צלחת או כלי הגשה (כשאנים על הפלטה).

דיון משפחתי עם הרב יצחק זלברשטין

"ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה"

(במדבר י"ח, ט"ו)

המעשה שלפנינו ארע אצל יהודי בשם מרדכי, שביים בהיר אחד המליטה אתונו חמור בכור. שמחה גדולה מלאה את לבו של מרדכי, משום שעתה יוכל לקיים מצוה נדירה מתנ"ך המצוות - מצוות "פדיון פטר חמור". המצוה מתקיימת בכך שפודים את ה"פטר חמור", דהיינו את החמור הבכור לאמו, על ידי שה הנתן לכהן.

את פדיון הפטר חמור החליט מרדכי לערוך במעמד חגיגי ומרשים, והזמין את הצביר הרחב להשתתף במעמד קיים המצוה. טרם עריכת הפדיון, דאג מרדכי להלביש ולקשט את החמור במלבושים ועטורים נאים, כפי שמוצא בספר "הר מצרים" (הל' פטר חמור ס"ה): "נהגו להלביש את הפטר חמור בתקשטי זהב וכסף ומרגליות, ובגדי רקמה ותפארת, משום חבוב מצוה".

ובכן, הגיע הרגע המרגש שכלם צפו לו - מעמד קיים מצוות פדיון הפטר חמור. הכהן נגש, בדחילו ורחימו, לעבר החמור המקשט, כדי לערוך את הפדיון, ופתאום, ארע דבר מוזעזע ומצער...

פאשר התקרב הכהן ונעמד למול החמור, לפתע נשא החמור את רגלו לאחור, הניף אותה לפנים ו...בעט בעצמה בכהן!! הבעיטה החזקה גרמה לכהן לגזק ולחבלה קשה...

הכהן הפצוע פנה לאתר לטפול בבית החולים. בתם ימי האשפוז, עשה הכהן את דרכו (תוך כדי גריית רגלו הצולעת) אל ביתו של מרדכי בעל החמור, ותבעו לשלם לו עבור הנזק שגרם לו חמורו.

**שו"ת עם
הרה"ג בנימין זוקרמן
הלכות ברכות**

שאלה: מי שלא יודע את שפת לשון הקודש העברית ואינו מבין את הברכה ששומע האם עונה אמן.

תשובה: כל ששומע שאחד מברך להוציא את הרבים כגון בחזרת העמידה עונה אמן ואם יחיד מברך ליחיד לא עונה אמן

שאלה: בירך על מאכל ואכלו וגילה שהוא טרף האם יברך ברכה אחרונה על אכילה זו.

תשובה: לא יברך ברכה אחרונה.

שאלה: האם הנוסע בשבת בהיתר או באיסור האם יתפלל תפילת הדרך וברכת הגומל תשובה: אם נוסע בהיתר כגון לצורך פיקוח נפש יתפלל תפילת הדרך ויברך ברכת הגומל אם הנסיעה היתה בשיעור שחייב לברך הגומל. ואם הנסיעה באיסור לא יתפלל תפילת הדרך בשם ומלכות ולא יברך הגומל לאחר נסיעתו.

שאלה: האם אפשר לברך ברכת מחיה המתים על מוות קליני.

תשובה: אין לברך ברכת מחיה המתים על מוות קליני שאין זה מוות, אלא הוא מצב של אדם חי לגמרי.

לדפואה שלימה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מידה מרים
בת רחל

לדפואה שלימה

יוליה בת לדיסה
דוד בן שטיאנה
סולטנה
בת פרחא

לברכה והצלחה

מרדכי ויפה
מורנו וב"ב
ליאור ושייר
מורנו

לברכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
דון רבקה
הודיה לוי

לברכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מיד)
בת דות

שנה להסתלקותו של מורנו הרב הגאון רבי יהודה דרעי זי"ע"א

רבי יהודה דרעי זצוקללה"ה

הרב יהודה נולד בעיר מקנס שבמרוקו, לאלהיו ואסתר לבית אזוגי. הוריו התגוררו באחד הרבעים החדשים המבוססים בעיר, והושפעו מהתרבות הצרפתית. אביו היה בעל עסק חייטות מצליח, ומשפחתו ניהלה אורח חיים מסורתי ולא נחשבה דתית.

בגיל 5 החל ללמוד בבית הספר אוצר התורה ששילב לימודים כלליים עם לימודים יהודיים. בהיותו בגיל 10, עלתה משפחתו לישראל בגל העלייה שהחל עם סיום מלחמת ששת הימים, והשתקעה בבת ים.

הרב נשלח ללמוד בבית ספר ממלכתי דתי בראשון לציון, אך הפסיק לבקר בו לאחר חודש בשל קשיי השתלבות. לאחר כחצי שנה של חוסר מעש, שבהם כמעט ולא עזב את ביתו בשל חששם של הוריו שיושפע מהשכונה שהפשה והנחשלות פשו בה, שוכנעו הוריו על ידי פעילים חרדים מ"חבר הפעילים", שפעלו בקרב העולים החדשים, להכניס אותו ואת אחיו הצעיר אריה ל"מתיבתא" חרדית בחדרה שכללה פנימייה, אביו התייעץ עם רב העיר בת ים דאז הרב אליהו בקשי דורון זצ"ל שעודדו לעשות את המהלך. לאחר כשלש שנים, נסגרה הפנימייה והוא עבר יחד עם עשרות מתלמידיה ליישיבה הספרדית "פורת יוסף" השוכנת בשכונת גאולה בירושלים, שם למד וינק מהגאון הגדול רבי בן ציון אבא שאול זצוק"ל, בהמשך עבר ליישיבת עטרת ישראל הליטאית ושם למד וינק מהגאון הגדול רבי ברוך מרדכי אזרחי זצוק"ל. תחילה כיהן כרבה של שכונת רמות בירושלים, שם גם עמד בראשות כולל אברכים קול יהודה שהקים בעזרת אחיו.

בגיל שלושים ותשע התמנה לרב העיר באר שבע ומתוקף כך כחבר מועצת הרבנות הראשית. שימש כיו"ר הוועדה למועצות דתיות, סת"ם, מילה ויו"ר ועדה לאישור מועמדים לבחינות בדיונות. הרב היה ראש אבות בתי הדין בבאר שבע.

במהלך שנות חייו זכה רבי יהודה דרעי לקירבה יתרה ממון רבנו עובדיה יוסף שקירבו וחביבו והרעיף עליו אהבה יתרה.

רבי יהודה היה ידוע בדרשותיו החוצבות להבות, שהיו מרתקים את כל השומעים והיו מחזקים את כל השומעים. הגאון רבי יהודה הסתלק מעימנו ביום ג' בתמוז והוא בגיל שישים ושש.

סיפור על רבי יהודה דרעי זצ"ל

"זה לא נס זה סיעתא דשמיא!"

סיפור מדהים, שסיפר רבה של באר שבע הגאון רבי יהודה דרעי זצ"ל, ובו הוא מתאר את מאבקי הכשרות בתחילת דרכו ברבנות בית הנגב.

מהסיפור, ניתן להבין את מורכבויות החלטות רב עיר, את מידותיו הטובות, ואולי הסיפור הזה, יכול לשפוך אור על הסייעתא דשמיא לה זכה הגאון רבי יהודה זצ"ל.

"אני כשהגעתי לעיר הזאת לפני חמש עשרה שנה" סיפר רבי יהודה דרעי באירוע שהתרחש לפני חמש עשרה שנה, "בחודשים הראשונים עשינו תקנה, חלק האחורי של הבהמה לא נכנס לעיר, למה קשה מאוד לנקר אותו מהחלב זה, אפשר, הכל אפשרי, אבל זה מאוד קשה, עשינו תקנה, חלק אחורי לא נכנס לעיר זהו, אין ניקורים אין סיפורים ועד היום ברוך ה' עומדים בזה".

הגאון רבי יהודה סיפר על אירוע חריג: "מתקשר אליי מפקח, השם שלו רבי יהודה סרוסי מפקח אגף הבשר, ואומר לי תשמע הגיע משאית גדולה מאוד של אחד מהקצבים הגדולים המפורסמים עם חלק אחורי והוא לא ידע מהתקנה הזאת זאת אומרת הוא עוד לא הספיק לקלוט את התקנה זה היה די חדש בינתיים. שחט בסכומי עתק, משאית ענקית. מה לעשות?".

רבי יהודה פירט על הדילמה: "האם בדיעבד, כמו שאומרים, אנחנו נעשה ניקור ונכשיר לו, או למכור הכל, להחזיר הכל, זה הפסד גדול בשבילו. מצד אחד, הוא צודק, מסכן, עוד לא נקלט אצלו, התקנה החדשה. מצד שני, אם אני נכנע פה, זה פירצה שפורצת לך את הכל".

"אמרתי לו יהודה" סיפר הגאון רבי יהודה דרעי, "תן לי עד מחר, נישן על זה לילה, תן לראות מה אני עושה. בלילה" סיפר רבי יהודה "כל הלילה אני חושב, מה לעשות? ממונם של ישראל, חביב, לוקח הרבה כסף, בוא נוותר לו, מצד שני, מה, תוותר לו, אחריך אין תקנה..."

רבי יהודה הוסיף לספר: "בשעה שבע בבוקר מתקשר אלי סרוסי כבוד הרב לא צריך לפסוק, למה? הבדואים גנבו לו את המשאית עם כל החלקים האחרים. תשאלו, אמרתי לכם גם שמות, לא נספר סיפור סתם, גם את המשאית עם הכל".

"אז אני הצטערתי" סיפר הגר"י דרעי זצ"ל, "אמרתי, רגע, מסכן, הבן אדם אולי בגלל התפילות שלי, הפסיד את המשאית..."

"אומר (המשגיח כשרות הרב יהודה סרוסי) עכשיו הוא הכי שמח, עכשיו הוא יקבל ביטוח כפול, מכופל מכל המשאית".

רבי יהודה חתם את סיפורו: "הבן אדם שמח ואני שמח והעיר שושן צהלה ושמחה ברוך השם, זה נקרא דוגמה של סיעתא דשמיא, זה לא ניסים ולא נפלאות, זה סיעתא דשמיא".

אי"ה ביום ראשון הקרוב ג' בתמוז יום הילולתו זי"ע"א.

רוצה להיות שותף

בהפצת אור התורה ולהגדיל

את חלקך בעולם הבא

התקשרו אלינו ותזכו 0527134251

ניתן להקדיש לעילוי נשמות לברכה

והצלחה וכן לרפואה.

העלון מוקדש לעילוי נשמות כל אותם אלו שנהרגו במבצע "עם כלבא" יהי זכרם ברוך וכן לרפואת הפצועים